RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 260.974 van 10 oktober 2024
in de zaak A. 237.209/VII-41.664

In zake : de NV VERA-CRUZ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat John Toury
kantoor houdend te 1800 Vilvoorde
Jean-Baptiste Nowélei 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

Tussenkomende partij :

de CV GOOD LIFE HOLDING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Olivier Verhulst
kantoor houdend te 2600 Antwerpen - Berchem
Borsbeeksebrug 36 bus, 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 8 september 2022, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RvVb-A-2122-1029 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 4 augustus 2022 in de zaak 2122-RvVb-0511-A.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 258.476 van 18 januari 2024 werd het debat heropend en werd het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat gelast met een aanvullend onderzoek van de zaak.

Eerste auditeur An Van den broeck heeft op 22 februari 2024 een aanvullend verslag opgesteld, op grond van artikel 17 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2024.

Staatsraad Francis Van Nuffel heeft verslag uitgebracht.

Advocaat John Toury, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jelle Zijlstra, die *loco* advocaat Olivier Verhulst verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven verleent aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden voor het verbouwen van een handelscomplex en het plaatsen van publiciteit op een terrein aan de Kolonel Begaultlaan te 3012 Leuven.

3.2. Het bestuurlijk beroep van de verzoekende partij tegen die beslissing wordt op 26 januari 2022 door de provinciale omgevingsambtenaar van de verwerende partij onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid.

3.3. De verzoekende partij stelt bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen een beroep in tot nietigverklaring van de beslissing van de provinciale ambtenaar van de verwerende partij.

3.4. Het bestreden arrest verwerpt het enige middel tot nietigverklaring en bijgevolg het beroep.

IV. Onderzoek van het middel tot cassatie

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 149 van de Grondwet, van het legaliteitsbeginsel, van de artikelen 36 en 54 van het decreet van 25 april 2014 'betreffende de omgevingsvergunning' en van artikel 59 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 'tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning' (hierna: OVB).

Zij komt op tegen de verwerping door het bestreden arrest van het middel waarin zij heeft uiteengezet dat de omgevingsvergunning niet correct werd aangeplakt, zodat haar beroepstermijn niet was beginnen te lopen en haar bestuurlijk beroep ten onrechte onontvankelijk wegens laattijdigheid werd verklaard, en formuleert hiertegen volgende grieven:

> "In het bestreden arrest stelt de Raad voor Vergunningsbetwistingen vooreerst ten onrechte dat [de verzoekende partij] in haar beroepschrift niet zou hebben betwist dat de aanplakking op 20 oktober 2021 zou zijn gebeurd en dat [de verzoekende partij] evenmin betwist dat de aanplakking gedurende 30 dagen aanwezig zou zijn gebleven.
> Voormelde motivering uit het arrest is geenszins correct.
> Immers [de verzoekende partij] heeft in haar beroepschrift uitdrukkelijk gesteld dat zij geen weet heeft van het feit dat er op 20 oktober 2021 al dan niet een document werd uitgehangen. In de mate dat de Raad hieruit afleidt dat [de verzoekende partij] 'de datum van aanplakking niet betwist', gaat de Raad volledig voorbij aan de draagwijdte van de argumentatie van [de verzoekende partij] in haar beroepschrift aangezien zij stelt geen

aanplakking te hebben gezien en als dusdanig ook geen weet heeft van het enig feit van aanplakking op 20 oktober 2021. Geenszins kan uit het voormelde afgeleid worden dat er geen betwisting aangaande de datum van aanplakking zou zijn.
In de mate dat door de Raad voor Vergunningsbetwistingen de draagwijdte van het verzoekschrift [van de verzoekende partij] op dit punt van betwisting werd miskend, dient het tussengekomen arrest te worden vernietigd.
[…]
Verder dient te worden vastgesteld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het bestreden arrest stelt dat de vergunning in kwestie wel op een correcte wijze werd uitgehangen. [De verzoekende partij] verwees in haar beroepschrift voor de Raad uitgebreid naar het feit dat er van een geldige aanplakking geen sprake kan zijn nu - naar blijkt uit de aanplakking die [de verzoekende partij] uiteindelijk heeft kunnen terugvinden - er geen aanplakking heeft plaatsgevonden overeenkomstig artikel 59 [OVB].
Artikel 59 [OVB] stelt dat: 'De tekst van de aanplakking, vermeld in artikel 57 van dit besluit, wordt met zwarte letters op een gele affiche van minimaal A2-formaat afgedrukt en wordt voorafgegaan door het opschrift 'BEKENDMAKING BESLISSING OMGEVINGSVERGUNNING'.'
De foto zoals deze door [de verzoekende partij] wordt bijgebracht toont zeer duidelijk aan dat de aanplakking geenszins overeenkomstig artikel 59 [OVB] is gebeurd.
De Raad verwijst in het bestreden arrest naar het Verslag van de Vlaamse Regering waaruit zou blijken dat een aanplakking eveneens op een geldige wijze zou kunnen gebeuren op basis van de aanplakking van een A3 blad op een gele A2 affiche.
Feit is evenwel dat het Verslag van de Vlaamse Regering geen aanvullingen kan toebrengen aan de duidelijke inhoud van artikel 59 [OVB] dat duidelijk is en niet voor enige interpretatie vatbaar is. Zo stelt dit artikel dat de tekst van de aanplakking met zwarte letters op een gele affiche van minimaal A2-formaat wordt afgedrukt en voorafgegaan wordt door het opschrift 'BEKENDMAKING BESLISSING OMGEVINGSVERGUNNING['.]
Voormelde bepaling is duidelijk en kan dan ook op geen enkele andere wijze worden geïnterpreteerd en/of worden aangevuld. Het Verslag heeft alleszins geen wettelijke basis. Het afdrukken van de tekst op een gele affiche A2 kan geenszins gelijkgesteld worden met de aanplakking van een tekst in formaat A3 op een affiche A2. Immers reden waarom ervoor gekozen werd dat de wijze van bekendmaking zoals bepaald in artikel 59 [OVB] aan de orde dient te zijn, is juist dat deze wijze van bekendmaking als 'meest zichtbare wijze' wordt beschouwd die ook bij het brede publiek algemene bekendheid geniet. Het één en ander is des te meer aan de orde wanneer men - zoals dit in deze zaak het geval is - geen omgevingsvergunning verwacht aangezien er op het ogenblik van het afleveren van de kwestieuze vergunning, een procedure bij de Deputatie lopende was tegen de eerste omgevingsvergunning zoals werd afgeleverd.
[…]

Duidelijk blijkt dat de aanplakking alleszins niet op een geldige wijze is gebeurd en dit door de Raad voor Vergunningsbetwistingen had moeten worden vastgesteld.
De Raad heeft met het bestreden arrest dan ook het legaliteitsbeginsel alsook artikel 59 [OVB] miskend."

Standpunt van de verwerende partij en de tussenkomende partij

5. De verwerende partij antwoordt dat de aanplakking correct is gebeurd omdat de vergunning op het terrein zelf werd aangeplakt, op een gele affiche van A2-formaat die duidelijk zichtbaar was vanop de straat. Zij wijst erop dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het bestreden arrest terecht heeft opgemerkt dat uit de voorbereidende werken van het OVB uitdrukkelijk blijkt dat aan de aanplakkingsvoorwaarden wordt voldaan wanneer de tekst op A3-formaat wordt afgedrukt en vervolgens op een gele affiche van A2-formaat wordt aangebracht.

6. De tussenkomende partij voert aan dat de bewijslast betreffende de onregelmatigheid van de aanplakking bij de verzoekende partij rust. De verzoekende partij zou niet op geloofwaardige wijze aannemelijk maken dat zij de aanplakking niet heeft opgemerkt nu deze duidelijk zichtbaar en leesbaar was. De tussenkomende partij benadrukt verder dat zij gehandeld heeft overeenkomstig de instructies van de stad Leuven en dat de alternatieve wijze van aanplakking blijkens het Verslag aan de regering bij het OVB ook is toegelaten. Dat Verslag aan de regering heeft volgens de tussenkomende partij enkel verduidelijkt dat de zichtbaarheid vanop de openbare weg en de leesbaarheid van de affiche de doorslaggevende elementen zijn voor de regelmatigheid van de aanplakking.

Beoordeling

7. Artikel 59, § 1, eerste lid, 1°, OVB bepaalt dat een affiche wordt aangeplakt als een omgevingsvergunning wordt verleend. Artikel 57 OVB schrijft de tekst voor van de aanplakking.

Artikel 59, § 1, tweede lid, OVB bepaalt:

> "De tekst van de aanplakking, vermeld in artikel 57 van dit besluit, wordt met zwarte letters op een gele affiche van minimaal A2-formaat afgedrukt en wordt voorafgegaan door het opschrift 'BEKENDMAKING BESLISSING OMGEVINGSVERGUNNING'."

8. Aan het voorschrift dat de tekst met zwarte letters wordt afgedrukt op een gele affiche wordt niet voldaan wanneer de tekst met zwarte letters wordt afgedrukt op een wit blad, en dat wit blad vervolgens op een gele affiche wordt aangebracht.

De omstandigheid dat in het Verslag aan de Vlaamse regering dat aan het OVB voorafgaat, wordt gesteld dat "[a]an deze vereiste [ook wordt] voldaan wanneer de tekst op A3-formaat afgedrukt wordt en deze tekst vervolgens op een gele affiche van A2-formaat aangebracht wordt", doet niet anders besluiten. In zoverre het Verslag aan de Vlaamse regering zou afwijken van de tekst van het OVB, moet aan die laatste tekst de voorkeur worden gegeven.

Voor de beoordeling van de vraag of voldaan is aan het voorschrift dat de tekst met zwarte letters wordt afgedrukt op een gele affiche, is het irrelevant of de tekst zichtbaar en leesbaar was. Ook de eventuele omstandigheid dat de aanplakking zou zijn gebeurd overeenkomstig de instructies van de stad Leuven is niet relevant voor de beoordeling van deze vraag.

9. Het bestreden arrest stelt vast dat de tussenkomende partij de beslissing dat de omgevingsvergunning haar werd verleend heeft aangeplakt "door de door het Omgevingsloket gegenereerde tekst met zwarte letters af te drukken op een wit papier en vervolgens op een gele affiche van A2-formaat aan te brengen".

Door vervolgens te oordelen dat het bewijs niet wordt geleverd dat de aanplakking niet gebeurde overeenkomstig de toepasselijke bepalingen, schendt de Raad voor Vergunningsbetwistingen artikel 59, § 1, tweede lid, OVB.

Het middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. RvVb-A-2122-1029 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 4 augustus 2022 in de zaak 2122-RvVb-0511-A.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 22 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.
De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tien oktober tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Carlo Adams**